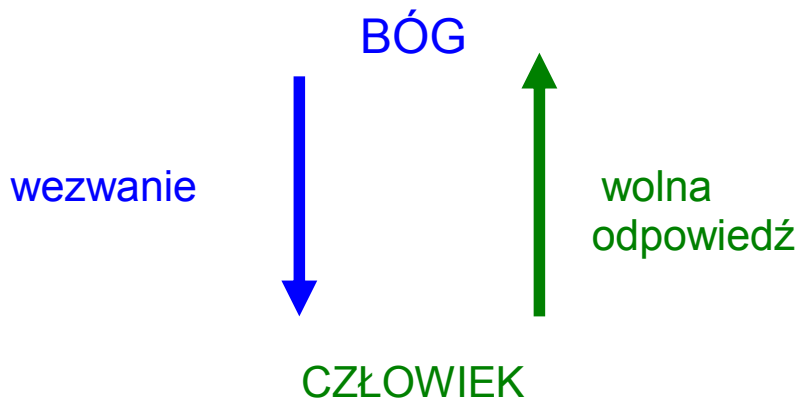

PERSONALISTYCZNY WYMIAR DUSZPASTERSTWA

STRUKTURA AKTU WIARY

PROCES ZBAWCZY = DIALOG ZBAWCZY

ZBAWIENIE = ZJEDNOCZENIE Z BOGIEM PRZEZ OSOBOWĄ MIŁOŚĆ

Ewangelia św. Jana J 4, 1-42

3 Jezus opuścił Judeę i odszedł znów do Galilei. **4** Trzeba Mu było przejść przez Samarię. **5** Przybył więc do miasteczka samarytańskiego, zwanego Sychar, w pobliżu pola, które [niegdyś] dał Jakub synowi swemu, Józefowi. **6** Było tam źródło Jakuba. Jezus zmęczony drogą siedział sobie przy studni. Było to około szóstej godziny. **7** Nadeszła [tam] kobieta z Samarii, aby zaczerpnąć wody. Jezus rzekł do niej: «Daj Mi pić!» **8** Jego uczniowie bowiem udali się przedtem do miasta dla zakupu żywności. **9** Na to rzekła do Niego Samarytanka: «Jakżeż Ty będąc Żydem, prosisz mnie, Samarytanke, bym Ci dała się napić?» Żydzi bowiem z Samarytanami unikają się nawzajem. **10** Jezus odpowiedział jej na to: «O, gdybyś знаła dar Boży i [wiedziała], kim jest Ten, kto ci mówi: „Daj Mi się napić” – prosiłabyś Go wówczas, a dałby ci wody żywej». **11** Powiedziała do Niego kobieta: «Panie, nie masz czerpaka, a studnia jest głęboka. Skądże więc weźmiesz wody żywej? **12** Czy Ty jesteś większy od ojca naszego Jakuba, który dał nam tę studnię, z której pił i on sam, i jego synowie i jego bydło?» **13** W odpowiedzi na to rzekł do niej Jezus: «Każdy, kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. **14** Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskającej ku życiu wiecznemu». **15** Rzekła do Niego kobieta: «Daj mi tej wody, abym już nie pragnęła i nie przychodziła tu czerpać». **16** A On jej odpowiedział: «Idź, zawołaj swego męża i wróć tutaj!» **17** A kobieta odrzekła Mu na to: «Nie mam męża». Rzekł do niej Jezus: «Dobrze powiedziałas: Nie mam męża. **18** Miałas bowiem pięciu mężów, a ten, którego masz teraz, nie jest twoim mężem. To powiedziałas zgodnie z prawdą». **19** Rzekła do Niego kobieta: «Panie, widzę, że jesteś prorokiem. **20** Ojcowie nasi oddawali cześć Bogu na tej górze, a wy mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy czcić Boga». **21** Odpowiedział jej Jezus: «Wierz Mi, kobieto, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie czcili Ojca. **22** Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, ponieważ zbawienie bierze początek od Żydów. **23** Nadchodzi jednak godzina, owszem już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli chce mieć Ojciec. **24** Bóg jest duchem: potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie». **25** Rzekła do Niego kobieta: «Wiem, że przyjdzie Mesjasz, zwany Chrystusem. A kiedy On przyjdzie, objawi nam wszystko». **26** Powiedział do niej Jezus: «Jestem nim Ja, który z tobą mówię».

39 Wielu Samarytan z owego miasta zaczęło w Niego wierzyć dzięki słowu kobiety świadczącej: «Powiedział mi wszystko, co uczyniłam». **40** Kiedy więc Samarytanie przybyli do Niego, prosili Go, aby u nich pozostał. Pozostał tam zatem dwa dni. **41** I o wiele więcej ich uwierzyło na Jego słowo, **42** a do tej kobiety mówili: «Wierzmy już nie dzięki twemu opowiadaniu, na własne bowiem uszy usłyszeliśmy i jesteśmy przekonani, że On prawdziwie jest Zbawicielem świata».

1 List św. Jana 1, 1- 4

To wam **oznajmiamy**, co było od początku, cośmy usłyszeli o Słowie życia, **co ujrzeliśmy własnymi oczami, na co patrzyliśmy i czego dotykały nasze ręce** - bo życie objawiło się. Myśmy je widzieli, o nim świadczymy i głosimy wam życie wieczne, które było w Ojcu, a nam zostało objawione - oznajmiamy wam, cośmy ujrzeli i usłyszeli, abyście i wy mieli **współuczestnictwo z nami**. A mieć z nami **współuczestnictwo** znaczy: **mieć je z Ojcem i Jego Synem Jezusem Chrystusem**.

GŁOSZENIE

WSPÓŁCZESTNICTWO Z APOSTOŁAMI

WSPÓŁCZESTNICTWO Z OJCEM I SYNEM

OSOBOWE SPOTKANIE Z BOGIEM**W SŁOWIE**

Hbr 4, 12

„Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne”

W LITURGII

Konstytucja o liturgii świętej, n. 7

Dla urzeczywistnienia tak wielkiego dzieła Chrystus jest zawsze obecny w swoim Kościele, szczególnie w czynnościach liturgicznych. Jest obecny w ofierze Mszy świętej, czy to **w osobie odprawiającego**, gdyż „Ten sam, który kiedyś ofiarował się na krzyżu, obecnie ofiaruje się przez posługę kapłanów”, czy też zwłaszcza pod postaciami eucharystycznymi. Obecny jest mocą swoją **w sakramentach** tak, że gdy ktoś chrzci, sam Chrystus chrzci. Jest obecny w swoim słowie, albowiem gdy w Kościele czyta się Pismo święte, wówczas On sam mówi.

W DRUGIM CZŁOWIEKU (CARITAS)

Mt 25, 40

„Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili”.